

Opav 22. 1. 2018

Student Vít Kanyza získal cenu na filmovém festivalu se snímkem nesoucí poselství

Na 15. ročníku Mezinárodního festivalu outdoorových filmů získal posluchač prvního ročníku magisterského studia oboru Audiovizuální tvorba Vít Kanyza třetí místo v kategorii Vodní dobrodružné a adrenalinové sporty. Cenu si převzal 7. prosince 2017. Festivalovou porotu zaujal jeho snímek Road to Canarias, který byl Vítovou bakalářskou prací, jíž ukončil studium oboru Multimediální techniky rovněž na Filozoficko-přírodovědecké fakultě Slezské univerzity v Opavě.

Film Road to Canarias vznikl po dobu tří let, ale nechybělo mnoho a vůbec nebyl. „*K jeho vytvoření mne inspiroval nevyužitý materiál z natáčení, kdy v roce 2014 na Kanárských ostrovech připravoval studentský tým nejprve dokument o světelném znečištění s Pavlem Suchanem z Akademie věd České republiky a poté o českých vědcích na Kanárských ostrovech, kde v hlavní roli byla astrofyzikarka Jana Poledníková. Já měl za úkol zajistit timelapsy (tj. časosběry) a ilustrační a noční záběry města, při druhém natáčení také rozhovory. Po závěrečném sestřihání zbyly různé nepoužité části a mne napadlo, že je mohu využít pro jiný snímek. Poté jsem se vydal na Kanáry potřít, už sám a cíleně jsem připravoval další videa pro svůj záměr,*“ popisuje Vít Kanyza vznik svého filmu.

Mezi druhou a třetí cestou ale prošel celý rok. Vítek si musel požádat o prodloužení studia o jeden ročník a o odložení státní závěrečné zkoušky. Domů si ale přinesl řadu rozhovorů, ilustračních záběrů z dronu a další materiály. Chtěl se pustit do tvoření filmu, ovšem přišla komplikace. „*Když jsem se vrátil, tak jako každý jsem chtěl všechny záběry a materiály zálohovat. Když jsem ale připojil disk k počítači, nereagoval. Prostě se tam něco poškodilo, spálilo a já jsem neměl ani záběr. Obrátil jsem se proto na specializovanou firmu, která sice dostala všechny ty věci zpátky, ale stálo mne to několik desítek tisíc. Nicméně jsem mohl začít sestavovat film,*“ vrací se Vít do nedávné minulosti.

V té chvíli uvažoval o filmu jako o své bakalářské práci, ale rozhodně jej nenapadlo, že ho pošle na festival, a že tam i uspěje. Impuls k tomu mu dal při jedné z konzultací vedoucí oddělení Multimediálních technik. „*Po konzultaci jsem byl tak motivovaný, že film jsem dokončil za dva týdny,*“ vzpomíná dnes autor.

Film tedy přihlásil na festival, původně v kategorii Cestopisné filmy. Protože ale jeho námětem je především společenství surfařů a vůbec lidí jezdících na vlnách, film nakonec přeřadili do kategorie Vodní dobrodružné a adrenalinové sporty. Ve snímku se autor snaží prostřednictvím rozhovorů a řadou atraktivních záběrů ukázat krásu takového sportování jako životního stylu i zajímavé lidi okolo. Do filmu vložil také jedno poselství:

„*Chtěl bych ukázat, že pokud má člověk nějaký sen, nějaké přání, tak klidně může opustit to, co dnes považuje za bezpečné zázemí a vydat se za svým snem. Kromě surfařů z různých koutů světa, kteří prostě přijeli na Kanárské ostrovy za svým snem, se diváci mohou setkat například s hippiesovým kytaristou či párem, který propadl tangu. Chci ukázat, že to jde vzdát se všeho doma a odletět někam jinam, kde si splníte svůj sen. Je to o svobodě, kterou máme na dosah všichni, ale bojíme se jí vyjít vstříc – kvůli domovu, kvůli práci, kvůli jiným našim blokům,*“ říká k filmu Vít Kanyza. Ve filmu vystupuje také surfař jménem Nikolas. Dnes patří na pobřeží mezi nejlepší jezdce, ovšem před lety ho potkala vážná nehoda. Nikdo nevěřil tomu, že se na moře někdy vrátí.

Nikolas prostě toužil a dokázal to. Vítek by chtěl, aby jeho film byl pro nerozhodné motivující – aby si řekli, když to zvládli oni, zvládnou to také a vydali se za svým cílem.

Ono to plnění si snů je tak trochu i Vítkův příběh. Kluk z Horní Lhoty u Ostravy, který předtím byl jen v Chorvatsku a Bulharsku, se rozhodl poznávat svět tak trochu jinak. Chtěl potkávat lidi a společně s nimi prožívat vše, co k životu v tom kterém místě světa patří. Jakoby film odrážel poslední tři roky života Víta Kanyzy. Filmová expedice na Kanárské ostrovy byl počátkem nové etapy jeho života.

„Ted' jsou to vlastně dva roky, co jsem se rozhodl, koupil si první letenku a vyrazil sám do světa. Zamířil jsem na Sardinii a chtěl ji poznávat. Tam jsem pochopil, že abych poznal zemi, musím poznat její lidi. Jít s nimi tam, kam chodí, dělat to, co dělají, poznat jejich charakter i kulturu. Zamíloval jsem si to a od té doby jezdím po světě. Cestování je má droga,“ přiznává se Vít a dodává: *„Vím, že potřebuji dokončit studium, ale v cestování jsem se opravdu našel. Naplňuje mne poznávat cizí země, jejich lidi, krásu přírody i život velkých měst. Nezajímají mne ale tolik turisticky známé destinace, ale spíš místa, kde ještě zažijete tu zemi opravdovou, surovou. Rozhodl jsem se, že se zkusím živit natáčením a focením na svých cestách a ono mi to vyšlo. Je to svým způsobem štěstí, ale musíte mu pomoci vy.“*

Zpráva o tom, že uspěl na filmovém festivalu, jej zastihla v latinské Americe při svém pobytu na Haiti, kde natáčel svůj další dokument. *„Když si dneska vzpomenu, jak jsem byl na zhroucení, když jsem přišel o záběry z disku a srovnám to s pocitem, když jsem si šel v Lucerně pro cenu, tak je to neskutečná euforie. Je to moje vůbec první ocenění za film,“* svěřuje se Vít s tím, že uvažuje o obeslání nějakých dalších festivalů a poté chce film zveřejnit na některém internetovém portálu. Na Haiti vycestoval s Arcidiecézní charitou Olomouc a vezli tam dopisy od adoptivních rodičů z České republiky tamním dětem. Vít Kanyza využil volného času a povídal si s lidmi o životě a o zemi. A natáčel. Pohyboval se v místě pravidelně zasahovaném hurikány a byl velmi překvapený tou pohodou a klidem tamních lidí. *„Oni vědí, že přijde další hurikán, že zase zboří domy a kostel, odnese střechy. Ví, že jim všechno zničí, ale jsou s tím smířeni. Opraví si to a žijí dál. Ti lidé tam nemají prakticky nic, jen sami sebe a své rodiny a to je pro ně to nejcennější. A jsou i tak šťastní. Věřím, že nový dokument otevře lidem oči, aby si dokázali více vážit takových maličkostí, jako je třeba čistá voda nebo střecha nad hlavou,“* říká závěrem cestovatel Vít Kanyza.

Mgr. Daniel Martínek

tiskový mluvčí, vedoucí oddělení vztahů s veřejností
Slezská univerzita v Opavě
telefon: 777 586 266, 553 684 647
e-mail: daniel.martinek@slu.cz

Bc. Martin Kůs

referent oddělení vztahů s veřejností
Slezská univerzita v Opavě
telefon: 739 720 126, 553 684 639
e-mail: martin.kus@slu.cz

